

Oktober 2010

Amatörfotografklubben i Helsingfors rf:s medlemmar kallas till

MÅNADSMÖTE

torsdagen den 28 oktober kl. 18.00

Gäst är HeSa-journalisten **Teppo Moisio**, som (på finska) talar om sitt foto-projekt "Hundra bilder av främlingar", samt dömer

Månadens bild: "Gatubild"

Tävlingen gäller påsiktssbilder i färg och svartvitt. Högst ett tävlingsbidrag per deltagare och deltävling.

Mötet hålls i Kameraseuras lokal på Barnhemsgränd 1.

Tävlingsbidragen lämnas in vid mötets början eller, om på förhand, allra helst till tävlingssekreteraren, eller minst två dagar före mötet till Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4.

NYA MEDLEMMAR

Tove Holmström antogs vid förra mötet som medlem i klubben och **Bernadette Jokinen** har ansökt om medlemskap. AFK hälsar varmt välkomna!

CIRKLARNA

Bildcirkeln inledde hösten med att Prolle demonstrerade sitt "hålobjektiv" och jämförde bilder han tagit med det, med motsvarande bilder tagna med normalobjektiv. Hålobjektivet gav betydligt mera spännande bild!

Dessutom fick var och en visa några av sina sommarbilder och de som varit på Stafettkarnevalen gav smakprov på bilder därifrån.

Till nästa möte gäller det att hitta på ett tema för en skymnings/nattbild. Alla tar med en egen idé, och sen lot-

tas idéerna ut bland deltagarna som går ut med var sitt uppdrag och fotograferar under en timme, för att sen träffas på Kameraseura igen. Kreativt!

Digicirkeln sysslar hela året med att retuschera, förbättra, korrigera gamla bilder som har fula skavanker. Allt enligt en bok av Katrin Eisman. Mikael Albrecht håller i trådarna.

UTSTÄLLANDE AFK:ARE

På Wayne's Coffee på Alexandersgatan 11 hänger fortfarande **Pehr Snellmans** bilder "Vintern som var".

Henri Jalos utställning "Vilda böckers klubb" når på sin turné i landet Åbo, där den visas under november på huvudbiblioteket, gamla delen, Slottsgatan 2.

Årets fotograf 2009-2010 vill pröva på mycket

Årets fotograf **Peter Stenius** inledde september månads möte med att via en bildkavalkad berätta om sitt eget fotograferande, från det första självporträttet gjort i Kronohagens lågstadiums mörkrum till de fotografier vi så väl känner igen från de många tävlingar han framgångsrikt deltagit i. Våldigt ofta har det handlat om stilleben i llochrom, där man genast känner igen den steniuska touchen. Eller kanske det bara är bakgrundspapperet, som publiken dristade sig att skämta. Vi fick också se svartvita bilder deltonade med gummimask, och bilder där Peter rört kameran i sidled och därmed uppnått intressanta effekter.

Det hela var mycket imponerande och det är inte alls förvånande att Peter Stenius en dag skulle ta hem de flesta poängen i Månadens bild, och därmed bli Årets fotograf.

VÅRUTFÄRDSTÄVLINGEN

Vårutfärdstävlingen skulle egentligen ha dömts av Pehr Snellman, men han låg hemma i feber och ersattes av två domare: **Göran "Jösse" Lindberg**, som kommit ända från Hangö och tog hand om färgserien och diapositiven, och **Kristian "Frasse" Frantz**, som bedömde de svartvita bilderna. Tillsammans enades de sedan om vem som skulle tilldelas vårutfärdspokalen för bästa bild alla klasser. Den tillföll **Urda Fogel- Michael** för bilden "Spegelstaden".

Eftersom vårutfärden samlat rekordantal medlemmar och man fick ha tre bilder i varje serie, så blev det många bilder. Men inte så många som det kunde ha blivit, för alla utfärdsdeltagare deltog inte i tävlingen.

Till vänster "Spegelstaden" av Urda Fogel-Michael, som alltså knep vårutfärdspokalen 2010. (Segrare i färgserien, konverterad till svartvitt av redaktören). Ovan förstaplaceringen i svartvita klassen, Anders Blomqvists "Kraavi1" (en sepiatonad kopia).

Mikael Albrechts svartvita bild av det ortodoxa korset, "Ändstation", tilldelade domaren ett hedersomnämmande i vårutfärdstävlingen..

Eftersom den ena domaren placerade bilderna i ordningsföljd och den andra inte, kommer här inga andra placeringar än de båda serievinnarna samt detta hedersomnämmande att uppges här.

INGEN AFK:ARE PÅ TEMAUTSTÄLLNINGEN

Till förbundets temautställning "Ögonblick" i Kannus har ingen av de tre AFK-fotografer som skickat in sammanlagt 13 bilder fått accept.

Vi måste skärpa oss.

Detta års domare hette Tatu Kosonen (ansvarig för förbundets utställningar), Michael Neunstedt (grafisk fotograf), Hannele Fors (fotograf/illustratör, länskonstnär i Uleåborg åren 2003-2009) Jouko Lassila (redaktör).

Domarna utsåg Lovisa kameraklubb till den framgångsrikaste. Detta betydde dock inte flest accept.

FOTOKLUBBSTRÄFFEN I VASA

Årets finlandssvenska fotoklubbsträff, arrangerad av vasafotograferna Knäppisarna, blev en riktig fullträff med sex finlandssvenska klubbar representerade. Även om AFK hade bara en liten trupp på plats så var vi ändå fyra, som höll fanan så högt vi kunde, och sammanlagt tio AFK:are hade sänt in 19 bilder till naturfototävlingen.

AFK hade dock tyvärr föga framgång i tävlingen – kanske är det så att helsingforsare inte är de bästa på just naturfoto. De som har naturen närmare sig har eventuellt ett försprång på den punkten, i varje fall var de oss helt överlägsna. Och när vi på lördag kväll den nittonde september samlades för att äta gemensam middag på restaurangen invid den ståtliga Replotbron, då fick vi också se att de oss överlägsna faktiskt är överlägset bra! Man blev totalimponerad av de 13 bilder som domarna hade valt ut av över 100 bidrag. En segrare och tolv som domarna demokratiskt gett en gemensam andraplacering.

Det var **Knäppisarna** och **Focus** från Närpes som stod för majoriteten av vinnarbilderna, tre av dessa klubbars fotografer hade till och med fått sina båda bilder placerade bland de tretton bästa! Den enda tredje klubben som fanns med bland de tretton var Jakobstads Fotoklubb, med en bild av Sten Wiklund. Vinnare i hela tävlingen blev Benny West från Knäppisarna med sin bedårande bild av "den lille blyge huskotten".

Gå in på www.fotoklubbenknappisarna.com och klicka under bilden av blyge huskotten, så får ni se bilderna! Meningen är också att alla deltagande bilder skall distribueras till deltagande klubbar på en DVD så småningom.

Domare i tävlingen var naturfotograferna **Anders Geidemark** från Sverige och **Terje Hellesö** med Norge som fädernesland, numera bosatt i Sverige, de som höll oss trollbundna på lördagen med sina bilder och berättelser. De deltog också i söndagens utflykt till Söderfjärden – bilder från den utflykten hittas även de på Knäppisarnas hemsida.

De sex fotoklubbar som representerades på mötet var Jakobstads fotoklubb, Knäppisarna (Vasa), Focus (Närpes), Pictura (Åbo), Obscura (Mariehamn) och AFK.

AKTIVITETSKALENDER FÖR AFK T.O.M. NOVEMBER 2010

Aktivitet	Datum	Kl.	Plats	På programmet/Anmärkningar.
Bildcirkeln	To 21.10	18.00	Barnhemsgränd 1	"Lottofoto" i skymning/natt. Ta med temaidé!(Se cirkulärets första sida!)
Digicirkeln	On 27.10	18.00	Labbet, Tölög.52	Katrin Eisman - kursen fortsätter under ledning av Micke Albrecht.
Månadsmöte	To 28.10	18.00	Barnhemsgränd 1	Ny röstning om stadgeändring. Månadens bild "gatufoto" (se annan plats i cirkuläret) döms av Teppo Moisio, dagens gäst.
Bildcirkeln	To 18.11	18.00	Barnhemsgränd 1	Ta med nytagen bild (senare än septembermötet) på temat "förändring"!
Sista inlämningsdagen för höstutflyktsbilderna!	To 18.11	18.00	Barnhemsgränd 1	Den som inte kan komma på bildcirkeln kontaktar tävlingsekreteraren eller hans biträdande om alternativ inlämningstidpunkt och plats.
Digicirkeln	On 24.11	18.00	Labbet, Tölög.52	Katrin Eisman - kursen fortsätter under ledning av Micke Albrecht.
Månadsmöte med glöggfest!	To 25.11	18.00	Barnhemsgränd 1	Månadens bild: "Naturbild" (se nedan). Höstutflyktstävlingen (se nedan) Glögg och pepparkakor, vin och tillugg.

SAXAT (OCH KOMPLETTERAT) UR TÄVLINGSPROGRAMMET:

Oktober månadens bild	"Gatubild" (påsiktsbilder)	Två deltävlingar för påsiktsbilder i svartvitt och färg, en bild per deltagare och deltävling.
November 1 månadens bild	"Naturbild" (dior och projicerade digibilder)	Diabilder och digitala bilder tävlar i varsin serie. Var och en får ställa upp med tre diabilder och tre digibilder. Långsidan minst 1024, max 3000 pixel <u>Skicka helst på förhand till tävlingsekreteraren per e-post! Annars medtages minnespinne eller CD.</u>
November 2 Höstutflyktstävling	Högholmen den 4.9 (påsiktsbilder)	I höstutflyktstävlingen får var och en ställa upp med tre enskilda påsiktsbilder (svartvita eller färg eller blandat) och en triptyk . Som triptyk räknas ett verk som kan hängas upp som helhet, men består av tre bilder. Triptykens långsida får vara högst 70 cm och kortsidan högst 50 cm. För de enskilda bilderna gäller normala tävlingsregler

LÅNGDANSEN KRING STADGEÄNDRINGARNA

AFKs möte röstade i våras igenom två ändringar i klubbens stadgar. Nu har det visat sig att vi hade maximal otur vad tidpunkten beträffar. Föreningslagen ändrades nämligen den 1.9, men det kände vi tyvärr inte till då vi röstade om stadgeändringarna. Det är väl kanske bäst att börja med vad som ändrats i lagen innan vi går in på vilka problem det medför för oss.

Fr.o.m. räkenskapsperioder som börjar 1.9.2010 eller senare är begreppet revisor reserverat för yrkesmässiga revisorer eller revisionsbyråer. Mindre föreningar, typ AFK, kan fortfarande använda lekmän som revisorer, ursäktat verksamhetsgranskare. Förändringen ligger just i att dessa lekmän fr.o.m. 1.9.2010 kallas verksamhetsgranskare. Lagstiftaren var tydligen väl medveten om att termen revisor finns inskriven i föreningarnas stadgar. Därför har man lagt till en övergångsparagraf enligt vilken man får välja verksamhetsgranskare, fast det står revisor i stadgarna, om stadgarna är daterade före 1.9.2010. På det sättet undviker man att föreningar måste ändra sina stadgar p.g.a. den här lagändringen.

Lagändringen är i och för sig vettig. Problemet för oss är ju förstas att det står revisor i stadgeändringen som vi röstade igenom i maj. Och problemet upptäcktes så sent att det var omöjligt att få ändringen fastställd hos Patent och Registerbyrån före 1.9. Ett fastställande av ändringen efter 1.9 skulle ha lett till att övergångsparagrafen inte gäller oss, och att vi verkligen måste välja yrkesmässiga revisorer, vilket ju definitivt inte var avsikten med den nya formuleringen. Lagändringen upp-

täcktes lyckligtvis före pappren var inlämnade. Annars kunde vi ha haft en riktig soppa.

KALLELSE:

Styrelsen beslöt därför att AFK på nytt rösttar om följande stadgeförändring under mötena i november 2010 och januari 2011:

Styrelsen föreslår att den ändring av AFKs stadgar § 12 punkt 9 som godkändes av föreningens möte i april och maj 2010 inte införs i registret som sådan, utan ersätts med följande text:

§ 12 - Årsmötet skall hållas före utgången av juni månad.

Följande ärenden skall behandlas på årsmötet:

9. Val av minst en verksamhetsgranskare och minst en verksamhetsgranskar-suppleant för den kommande räkenskapsperioden förrättas.

Varför först i november? Jo, för att möten av mera officiell karaktär ska sammankallas minst 14 dagar i förväg. Oktobercirkuläret utkommer så sent att detta inte uppfylls för oktobermötets del.

Stadgeändringar ska godkännas av två på varandra följande föreningsmöten. Ändringen måste få minst 2/3 understöd på det första mötet och 1/2 på det andra för att bli godkänd. De ikraftvarande stadgarna kan läsas i sin helhet på:

<http://www.afk.fi/afk/dokument/stadgarna/>

Micke

PÅ GATAN

AFKs verksamhetsår med enkla, grundläggande tävlingsteman kör igång i oktober under rubriken "på gatan". Det kan väl vara på sin plats att specificera lite vilka tankar som låg bakom temat. Man kommer ju lätt att tänka på genren "street photo", eller "gatufoto" på svenska. Denna genre är strikt dokumentär och fotografen fångar ögonblick ur verkligheten, utan att på något som helst sätt inverka på det som utspelar sig framför kameran. Bilderna är ofta humoristiska och visar ett roligt sammanträffande. Namnet till trots behöver ett sådant street photo inte nödvändigtvis vara taget i urban miljö.

Äkta street photos platsar givetvis bra under rubriken "på gatan". Men vår rubrik är tänkt att vara vidare än så. Vi kommer inte att tillämpa den strikta definitionen av street photo, och arrangerade bilder i urban miljö är alltså välkomna. Kom alltså ihåg att "på gatan" inte nödvändigtvis betyder "gatufoto" i det här fallet.

MICKE

VIDEO, FOTOHOBBYNS FRAMTID?

Ingen som följer utvecklingen på digikamerafronten kan väl ha missat att video är någonting som alla stora tillverkare satsar på. Trenden började egentligen redan för närmare tio år sedan. Video dök snabbt upp i digitala kompaktkameror och mobiltelefonernas kameror. På systemkamerafronten gick det långsammare, dels p.g.a. tekniska orsaker, dels beroende på målgruppens preferenser. Men nu har vi kommit till den punkten att video finns t.o.m. i de stora tillverkarnas flaggskepp för proffsfotografer. Och det leder givetvis till frågan; varför?

Jag måste medge att jag själv länge ställde mig skeptiskt till video i systemkameror. Kanske främst för att jag upplevde video som en främmande konstform. Och om jag sysslar med foto så vill jag att min kamera ska vara optimerad för det, inte en kompromiss mellan foto och video. Dessutom tänker man lätt på video i systemkameror som en gimmick med vilken man främst tar oplanerade opportunistiska korta snuttar. **Video-snapshots.** Lite som med mobiltelefonens kamera. Dess viktigaste egenskap är ju att den alltid är med. Fast bildkvaliteten kan vara lite sisådär, vinner den alltid en bra kamera som står hemma på hyllan. Och visst stöter man ju ibland på någonting intressant som bara inte kan fångas i en stillbild. Om man då har en systemkamera med video kan man ta video-snapshots med riktigt proffsig bildkvalitet. Men för mera planerat arbete kan man ju skaffa en riktig videokamera.

En av de viktigaste faktorerna som bromsat mitt videointresse i många år är frågan vad man ska göra med sitt "fina" video-snapshot när man väl har det lagrat på datorn. Man kan inte printa det och hänga på väggen. Man kan inte använda det som bakgrundsbild på sin dator. Man kan inte låta göra julkort av det. Man kan inte ställa upp i AFKs tävlingar med det. Man kan visa det för släkt och vänner, men att tvinga gästerna titta på flera timmar **oredigerade semestervideor** är redan en kliché. Det betyder att det är dags att gå hem. Visst kan man ladda upp sin videosnutt på nätet, på t.ex. YouTube, men den ska innehålla något ganska extra för att överhuvudtaget intressera någon. Det är bara att konstatera faktum. Video kräver åtskilligt mycket mera efterarbete om man vill

ha ett resultat som någon ska orka titta på. Många timmar vid datorn, och ännu fler om den inte är sista skriket, och följaktligen inte riktigt orkar behandla de stora videofilerna.

Dessutom kräver video mera förarbete. Visst kan man ju arrangera ett foto noggrant på förhand, med rekvisita, modeller, kläder, make-up, ljus osv. osv. Men för en amatör blir det ofta bilder där verkligheten bjuder på färdiga motiv. Där bygger bilden ofta på att man stannar tiden, och låter betraktaren begrunda ett ögonblick, som annars hade passerat obemärkt. Video fungerar inte på det sättet. Man måste förutom det visuella också behärska tiden i den slutliga videosnutten. Hurdan rytm har slutprodukten? Hur lång ska eller kan den vara? Vilka scener måste vara med för att storyn ska funka? Där stötte vi nog på ett nyckelord; **storyn**. För jag upplever att just berättelsen och budskapet är A och O för att en video ska intressera någon tittare. En serie video-snapshots kan visserligen bilda en berättelse, men då ska man ha tur. Så här gäller nog det gamla ordspråket, bra planerat är hälften utfört, i ännu högre grad än för vanligt foto.

Hur står det till med tekniken då? Är systemkameror med video användbara? Det är en intressant fråga. De har vissa allvariga brister, men samtidigt fördelar som intresserar t.o.m. proffs. För att fatta sig kort kan man konstatera att automatfokuseringen är deras akilleshäl. Spegeln i en spegelreflexkamera måste vara uppe hela tiden när man filmar video. Det betyder att den egentliga fokuseringssensorn är satt ur spel, och kameran måste jobba med kontrastdetektering på bilden från den riktiga sensorn. Långsamt och opålitligt, manuell fokus funkar ofta bättre. De stora fördelarna är stor sensor och ett bra urval linser. Med en systemkamera och en ljusstark lins kan man uppnå ett smalt skärpedjup. Med riktiga videokameror för proffs skulle man få lägga ut många gånger mer pengar för att uppnå samma effekt. Just det här är förklaringen till att en del reklamer och TV-serier har filmats i sin helhet med digitala systemkameror.

Och mitt videointresse? Varför har jag valt att skriva om video just nu? Jag köpte ett nytt kamerahus i våras, och då kom ju videon så att säga på köpet. Det påverkade inte egentligen mitt köpbeslut, men man blir ju nyfiken när kameran nu en gång kan filma video. Så hade jag också beställt en liten vattentät kamera av

märket GoPro. Den är avsedd för att monteras på hjälmar, snowboards, motocrossmotorcyklar mm. mm. Bakgrunden var egentligen ett sjöräddningsuppdrag där det efteråt måste redas ut vad som hänt och i vilken ordning. Då kom jag på idén att man borde ha en liten vidvinkelskamera som kan vara monterad i masten och ta en bild t.ex. var tionde sekund. GoPro-kameran kan göra detta trots att den egentligen är planerad för video.

Summa summarum: Jag har filmat tio gånger mer video med den lilla kameran än med min fina nya systemkamera. Med den lilla kan man lätt utforska bildvinklar som annars skulle vara omöjliga. En dykares synvinkel. Monterad på en liten, snabb RIB-båt i hög sjö. På en vinglig cykel på hemvägen från skolan etc. Och här har jag funnit ett koncept som ger en hyfsad story med minimala förberedelser. Man filmar helt enkelt några timmar likartat material, kanske med kameran på båten eller olika personers panna i tur och ordning. Sen klipper man ner det till några minuter och får en hyfsad story om vad som hänt under filmningssessionen. Med denna enkla metod kan man skapa videosnuttar som åtminstone intresserar en utvald målgrupp, t.ex. besättningen på sjörädd-

ningsbåtar.

Men frågan kvarstår. Kommer video att hota min fotohobby? Och kommer video att bli den nya modeflugan inom amatörfotografi i allmänhet? På den första frågan svara jag nej, åtminstone på kort sikt. Video är intressant, men efter några första stapplande steg som regissör har jag nog inte ännu blivit så biten att jag skulle satsa allt på denna nya grej.

Och utvecklingen inom amatörfotografin i allmänhet har ju närmast varit att man ska ta fler bilder på kortare tid och publicera dem snabbare på Internet. Video kräver enligt min mening rakt motsatt tänkande och mera planering. En seriös amatör spenderar ju ändå mera tid på sin bild, både före och efter exponeringsögonblicket. Då är steget till video inte så långt. Men som sagt, video är som uttrycksform helt annorlunda än foto. Och därför är nog min gissning att video är och förblir en parallell konstform, trots att det förekommer konvergens på den tekniska sidan. Att video finns tillgängligt för ett växande antal fotografer kommer att leda till att många prövar, och en del börjar filma på allvar. Man jag ser det som en ny hobby, inte en utveckling av fotohobbyn.

MICKE

Short story

Vaknade, kokade kaffe, satte mig vid bordet och såg ut genom gardinspringan.

Jag ser ett stycke av motsatta husets svartmålade tak och skorstenar som avtecknas mot en grå himmel. Nedanför lite ockragul husvägg, vita fönsterkarmar, mörka rutor. En oklanderlig komposition från bästa 50-talskonsten. "Borde ta en bild", konstaterar jag tankspritt medan jag tänder dagens första cigarett. Men, är inte tillräckligt vaken ännu.

Plötsligt har min begränsade vy förändrats. En långsmal figur balanserar på den smala takåsen. I ena handen hänger en rund härva. En sotare! Synen är superb. Sotaren lindansar sakta mot närmaste skorsten. Jag vaknar, inser min chans och rusar efter kameran.

Innan jag har fixat tid och ljus har det avgörande ögonblickets tjuvning försvunnit. Sotaren står nu lutad över skorstenen i en position som saknar dramatisk effekt. Varför har jag ingen fungerande automatik? Varför tog jag inte fram kameran genast? Det är ju inte varje dag en sotare ramlar in i ett prima synfält.

Jag hade min chans, missade den, som jag missar så mycket annat. Det blir ingen bild att yvas över. Ingen långsmal figur med stålhärva fulländar takhorisonten. Morgonen har återgått till sin normala höstjargong.

MARKETTA

Vår man i Borgå: **FOTOGRAF PÅ VINST OCH FÖRLUST**

Mina vänner bland amatörfotograferna betraktar mig som amatörfotograf. De yrkesfotografer, som känner mig ser en yrkesfotograf i mig. Det är svårt att veta på vilket ben man ska stå, då det tredje benet är filmfotograf, och detta är det egentliga; de två första är sidoprodukter.

Det är inte bara i bokföringen, som det förekommer en debet- och en creditsida. Också livet har två sidor. Jag vågar inte påstå att varje fotografs liv är dubbelsidigt, men tror att de ensidiga är i minoritet.

Gotti som amatörfotograf är ganska snart avverkad. Han deltog med växlande framgång i ett dussin fototävlingar, två internationella. Han hade en stor, livligt besökt och av lokaltidningen prisad utställning i det s.k. Kommendantshuset i Lovisa. Han hade en förnämligt placerad utställning under den finlandssvenska veckan på Skansen i Stockholm, med Stockmann som närmaste granne, och han hade en utställning på en dansk folkhögskola med Norden som ledmotiv.

Gotti var lite underlig även i det avseendet att han helst sysslade med mörksens gärningar. Då Ålands folkhögskola skulle fira stort jubileum ville rektorn att jag skulle skildra historien med en fotoutställning. Jag tillbringade två veckor i skolans fotolaboratorium framkallande svartvita och färgbilder, och trivdes där ypperligt.

En läkarvän sa att jag skulle ha blivit en bra läkare. Det stämmer inte alls – utom möjligen som röntgenolog. Jag fann stort nöje i att försöka analysera fotografiska negativ.

Som yrkesfotograf hittar man mig på Vasabladet. Det hette visserligen att jag var tidningens "första ledarskribent", och även om textsidan var huvudsaken trivdes jag utomordentligt i det av mig byggda fotolabbet, som framkallare och klichémakare. Inte minst efter att de ordinarie fotograferna avslutat dagens arbete.

Vid uppdrag där jag figurerade behövde bladet aldrig ha någon annan fotograf med. Bland större uppdrag må nämnas ett statsbesök med Kekkonen i Polen och

bevakningen av den återkommande "Skånska mässan" i Malmö.

Som filmmakare skar jag mina första sporrar som textförfattare till Suomi Filmis "Lovisa-drottningstaden", men också som anvisare av de ställen som skulle filmas och jag var även med om radiogreven Creutz ljudsättning i Helsingfors. Inom Olympia-Filmi Oy 1952 var jag B-filmare till en dansk stjärnfotograf, Ole Noesgaard, och jag tog det som ett beröm då man på olympisk nivå inte riktigt visste om det var hans eller mitt arbete som redovisades.

Jag var god vän med regissör Eddie Stenberg, som hade studerat teater i London. Han frågade BBC vem som gör bolagets nyhetsjournaler i Finland. Svaret blev: Ingen! Ingen har klarat av det. Stenberg frågade om vi fick försöka, och svaret blev: Jo, gärna. Nästa gång någonting händer i Finland sänder vi ett telegram. Det blev: Bevaka storstrejken i Finland! Det blev intervjuer med Kekkonen, Karjalainen, Leskinen. Vi fick en av Hbl:s ledarskribenter att skriva om strejkens bakgrund. Den översattes och en av den engelska ambassadens tjänstemän talade in den på band. Så var det bara att ta taxi till flygfältet och flygtulla produkten till BBC i London.

Några dagar senare fick jag brev av BBC:s Mr Cox, som tackade och sade att det sätt journalfilmen gjorts kunde tjäna som föredöme hur journalfilmer ska göras. Detta ledde till flera spännande uppdrag, intervjuer med bland annat den ryska utrikesministern Gromyko, hans kollega Pervuhin, den armeniske tonsättaren Aram Khatchaturian.

"Det geofysiska året" 1957 fick jag den smickrande frågan om jag ville följa med forskningsfartyget Magga Dam för att göra ett reportage för BBC från Sydpolen. Jag var då vd för Nylands Tryckeri Ab och hade ingen möjlighet att tacka ja.

Men det blev andra filmer: Undervisningsfilmer vid Helsingfors universitets kirurgiska fakultet, turistfilmer från Rom och Holland. En tursam film om grindvals jakt på Färöarna och ett par Porkalafilmer, om överlåtelsen och hur det såg ut då Finland återfick området.

Det här var fotograflivets vinster. Förlusterna får vi återkomma till.

GOTTI

KONTAKTINFO FÖR AFK

Styrelse: styrelsen@afk.fi

Ordförande Mikael Albrecht
Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo
Mobil: 040 550 9349
e-post: ordforande@afk.fi

Vice ordförande Pehr Snellman
Bränningsberget 11 B 12, 02320 Esbo
Tfn: 813 3225 (hem), 050 511 4616
(mobil)
e-post: ordforande@afk.fi

Sekreterare Ghita Thomé
Jungfrustigen 4 C 20, 00140 Helsingfors
Tfn: 170 342 (hem), 050 367 64 86 (mobil)
e-post: styrelsen@afk.fi

Skattmästare Hanna Blomqvist
Braxenvägen 9 A 3, 02170 Esbo
Tfn: 462 2223 (hem), 050 4334 765
(mobil)
e-post: skattmastare@afk.fi

Webbredaktör och IT-ansvarig
Niklas Lindgren
Hörnebergsgatan 7 A 26
00500 Helsingfors
Mobil: 044 535 7073
e-post: webmaster@afk.fi

Tävlingssekreterare Kristian Frantz
Hansasbågen 3-5 D 7
01150 Söderkulla
mobil:040 522 8638
e-post: styrelsen@afk.fi

Funktionärer: funktionarer@afk.fi

Labbmästare Henri Jalo
Timmerdammsvägen 1 E 36, 00640 Helsingfors
Tfn: 752 13 03 (hem), 040 510 47 83 (mobil)
e-post: labbmastare@afk.fi

Klubbvärd Lars Wernbom
Skarpskyttegatan 18 A 8, 00150 Helsingfors
Tfn: 666 113 (hem)

Biträdande tävlingssekreterare, vice labbmästare Peter Stenius
Gamla Åbo landsväg 5-7, 00320 Helsingfors
Tfn 772 5783 (jobbet), 050 381 2648 (mobil)

Cirkulärredaktör Christine Saarukka
Hamnholmsvägen 1 D 58, 00980 Helsingfors
Tfn: 135 21 68 (hem), 040 722 38 49 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Kontaktperson för arkivet Pehr Snellman (se ovan)

Biträdande cirkulärredaktör Clas Feiring
Vargvägen 15 C, 00800 Helsingfors
Tfn: 755 33 24 (hem), 050 568 83 24 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors, tfn 406 268

Ansökan om medlemskap: Mikael Albrecht (se ovan)

Labbokning: Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4,
00130 Helsingfors, tfn 680 2244, öppet må-fre 9-17,
www.fotohasse.fi

Adress-och medlemsfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

Labbnycckelfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

AFK:s webbsidor: www.afk.fi

Bankkonto: Aktia 405549-2154067

E-postinfo afk@afk.fi